

τοῦ ἔστειλαν, τὸ χρυσάφι ὄχι καλὸ καὶ τὰ τυρογιάλια ἐπίσης καὶ τὰ βελόνια σκουριασμένα καὶ εἶναι ὅσων τὰ γύφτικα ἐνῶ ὁ Στεφανῆς Καραγιάννης ἔστειλε καλλίτερον ἐμπόρευμα καὶ εἰς συμφερωτέρας τιμὰς καθὸς τὰ εἶδε καὶ ὁ κοσταντῖς¹ ἀδελφός σας.»

1724 Μαρτίου 19. ὁ ἀθανάσιος Μοσπινιώτης² ἐξ Ἰωαννίνων γράφει εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Σελέκην «τιμιώτατε καὶ εὐγενέστατε ἀδελφέ...
 » ἐπειδὴ τὸν Ἰωάννην Χριστοῦ δὲν ἐπρόφθασεν αὐτοῦ ὁ Ρακιτζῆς
 » καὶ ἔμεινεν ὁ Κυριτζόπουλος διὰ νὰ λογαριασθοῦν, σὰς παρακαλῶ
 » νὰ παρασταθῆς καὶ ἡ εὐγενεία σου νὰ τοὺς ξεντεργάης... καὶ θέ-
 » λεις κυβερνήσει τὸν Ρακιτζῆν εἰς τὸ μαγαζί σου κατὰ τὴν ἐδικο-
 » σύνην ποῦ ἔχομεν καὶ ἂν τοῦ χρειασθοῦν καὶ ὡς χίλια δουκάτα
 » δόσε του καὶ πρόσταξέ μας καὶ ἡμᾶς ὅ,τι ὀρίζεις. Καὶ ἔχε τον ἔγνοιαν
 » τόσον εἰς τὸ νεγότσιον³ ὡσὸν καὶ εἰς ἄλλα ἐνάντια ὁποῦ τρέχουν
 » εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὴν Ἀλασσῶνα⁴ νὰ μᾶς τὸν στείλῃς.
 » Τὸν ἀναδεχτόν μου Χριστόδουλον Κωσταντᾶ ἀσπάζομαι. Ἀθανά-
 » σιος μοσπινιώτης ἠγαπένος σας πάντα».

1724 Ἰουνίου 19. ὁ Θεωδωρὶς Ἰωάννου ἐξ Ἰωαννίνων, γράφει νὰ τοῦ στείλουν ἐγκαίρως τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν Ἐλασσῶνα καὶ στέλλει καὶ σακκιὰ ζευγάρια 250 νὰ τὰ πωλήσουν.

1724 Ἴσον τοῦ καθολικοῦ λογαριασμοῦ ἀπὸ τὸ κατάστιχον κὺρ Στάθη Ἀρκοῦδα διὰ τομάρια Νο δύο χιλιάδαις ἑξακόσια ἠκουσι πέντε ψο-
 νησμένα εἰς Πάτρα ὡς ἀκολουθᾷ. 1723 Δεκέμβρι πρότι εἰς Πάτρα
 Τομάρια Νο 2625 ἔξιασαν ὀκάδαις τούρκικες νέταις χιλιάδες δύο πεν-
 τακόσαις ἑξήντα καὶ μισὶ πρὸς λίτραις δέκα εἰς τὸ γρόσιον κάνουν
 ασλλ.⁵ 768 καὶ ἄσ. 16. Ἐξοδα εἰς τὰ ἀνοθεν τομάρια διαδουγᾶνα⁶,
 μπασδάρι, βαστάζων, μαγαζιάτικα καὶ ἄλλα ἔξοδα, ἕως ἡμπάρκο⁷, ἀσι-

1) Ὁ Κωνστ. Σάρρος ἀδελφός τοῦ Λάμπρου.

2) Ἡ οἰκογένεια Μοσπινιώτη ὑφίσταται καὶ σήμερον ἐν Λιβόρνῳ τῆς Ἰταλίας.

3) = Ἐμπορικὸν κατάστημα.

4) Εἰς τὴν Ἐλασσῶνα ἐγένετο τότε—καὶ σήμερον ἀκόμη, ἂν δὲν ἀπατώμεθα—
 μεγάλη ἐμποροπανήγυρις.

5) Τὸ ἀσλάνι—ὡς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὁ σεβαστὸς φίλος
 κ. Γεώργ. Πολυχρονιάδης α— ἡ ἀρσλάνι (ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ἀρσλάν=λέων) ἦτο ἀργυ-
 ροῦν πολωνικὸν νόμισμα φέρον παράστασιν λέοντος καὶ ἐκυκλοφόρει ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ
 τοῦ 13ου μέχρι τοῦ 16ου αἰῶνος ἰσοτίμον πρὸς τὴν αὐστριακὴν ρεγγίναν.

6) = Τελωνεῖον.

7) = ἐπιβίβασις, φόρτωσις.

α) βαθὺς γνώστης τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπίση-
 μος μεταφραστῆς τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

λάνοια σαράντα καὶ ἄσπρα ὀγδόντατρία. ὅλα σοῦμμα ασλλ. 808. ἄσπρα 99, τὰ ὀπῆα ἐξοδεύτικαν εἰς τόσα τζεκύνιοι ρούσπιδα¹ πρὸς ἄσιλ. τρία καὶ παράδαις πέντε τὸ τζεκύνι, ὁποῦ κάνουν τζεκύνια βενέτικα Νο 258 καὶ ἄσπρα 309.

1724 Ἰουνίου 19 Ἰωάννενα.

Μαρτιφοῦμε εἰμοῖς οἱ εἰποκάτοθεν γεγραμμένοι πὸς ἐκυτάξαι καὶ ἐρευνῆσαι καταλεπτὸς τὸ κατάστιχον τοῦ ἄνωθεν κύρ Στάθη ἀρκοῦδα καὶ εἶδαι τὴν ψόνισην καὶ ἐξοδα τῶν ἄνωθεν τομαριῶν Νο 2625 ὡς ἄνωθεν ἔχει καὶ ὡς αὐτὸς κύρ ἀρκοῦδας παρὸν μας ὁμολόγησεν τὴν ἀλίθιαν μὲ φόβον Θεοῦ καὶ τῆς ψιχηστοῦ καὶ οὔτος καλὸς εβεβεόθοιμεν τὴν ἀλίθιαν πὸς ὡς ἄνωθεν τοῦ ἐκόστισαν τὰ ἄνωθεν τομάρια καὶ ὡς ἄνωθεν ἐξόδευσεν, τὰ ὁποῖα τομαρια εἶναι ἐκίνα τὰ ἴδια οἱ ποῦ ἐμπαρκάρισεν ὁ κύρ Κόστας σάρος ὡς ἐπίτροπος διὰ τὴν μεσίαν εἰς τοὺς 1724: Φεβρ. 2 διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἄνωθεν κύρ Στάθη ἀρκοῦδα καὶ κύρ μανοῦσι Θεμελῆ συντρόφους, ἀπάνου εἰς τὴν φρεγάδα ὀνομαζομένη «σάντα βενεεράντα» τοῦ πατρὸν ἀποστόλη Μποσινάκι Μεσολονγγίτη καὶ διὰ πῆστοσην τῆς ἀληθῆς κριτιρίου καὶ ἐξότερας ἔγινεν τὸ παρὸν γράμμα ὑπογεγραμμένον ἐκ χιρόσματος καὶ ἔστω εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλιαν. Πᾶνος Ἰερομνίμων μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν, Ἄναστάσιος Μαρούτζης ὁμοίως Νικόλαος Μπέρκος ὁμ. Πᾶνος Θεοδοσίου ὁμ. Ἄναστάσιος Καραϊωάννης ὁμ. Ἄναστάσιος Παπαφίλος ὁμοίως.

1724 Ἀπριλ. 26. ὁ Θεοδωρὶς Ἰωάννου ἐξ Ἰωαννίνων γράφει διὰ τὸ χρυσάφι τὸ φάλτσο νὰ εἶναι ψιλὸ καὶ νὰ μὴν εἶναι σὰν ἐκεῖνο ποῦ εἶχε ψωνίσει ὁ Νικολὸς Σελέκης.

1724 Μαΐου 22 ὁ αὐτὸς Θ. Ἰωάννου γράφει εἰς Λάμπρον Σάρρον καὶ Κωνστ. Σελέκην: ἐλπίζω νὰ ἔχετε πουλημένον τὸ κηρὶ ποῦ σᾶς ἔστειλα καὶ τώρα ποῦ ἀλλαξα μίαν λέτερα ντὶ κάμπιο² νὰ λάβητε ἀπὸ Σπύρο Ρίζο τζεκύνια Βενέτικα ρούσπιδα 80 καὶ ἄλλην λέτερα ντὶ κάμπιο ἀλλαξα εἰς τὸν Κον Σηλύβεργον εἰς Κορφοῦς διὰ νὰ τῆς στείλῃ καὶ αὐτὸς ἄλλα 80 καὶ τὴν³ παρακαλῶ νὰ ἤθελες στείλει εὐθὺς τὰ μέρτζα ὅπου τῆς ὀρδίνιαζα διὰ νὰ μὴν μοῦ ἤθελαν λίπει

1) = Τραχέα εἰς τὴν ἀφήν ἦτοι νεοβγαλμένα ἀπὸ τὸ Νομισματοκοπεῖον καὶ ὄχι «γλυμμένα» ἀπὸ τὴν χρῆσιν.

2) = Συναλλαγματικήν.

3) Τὴν εὐγενεῖαν τῆς δηλαδῆ. Κατ' ἀπομίμησιν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης ἢ ὁποῖα μεταχειρίζεται τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον ἐκεῖ ὅπου ἡ Γαλλικὴ καὶ Ἑλληνικὴ καὶ Ἀγγλικὴ μεταχειρίζονται τὸ δεύτερον πληθυντικόν.

καθὼς τῆς ἔγγραφῃ καὶ ἂν λείψῃ τίποτε εἰς λογαριασμὸν γράψῃ νὰ τὰ δώσωμεν ἢ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Κώστα εἰς Ἐλασσῶνα ἢ κερὶ τοῦ κἀνωμεν καὶ τὸ στέλλομεν εὐθὺς λαβαίνοντας πρᾶγμα καὶ φατούρα, καὶ διὰ τοὺς μπαντζάδες τοὺς ἔδωσα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, Κώστα καὶ νὰ μπατάσῃς Δουκ. 14 καὶ ἄλλο δὲν τῆς γράφο παρὰ διὰ τοὺς καθρέπτες τῆς γυναικός, ὅπου ἐστήλαταν, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν μάστορα νὰ μὴν ἠθέλαταν πάρει πλέον διατὶ εἶναι πάρα ἀχαμνὰ καὶ μέσα εἰς τῆς δουζίνες ὅπου ἦτον δεμένα εἶχαν μικρότερα ἀνάμεσα καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ προσπαθίσεται εἰς τὸ πρᾶγμα ὡσὰν ἐδικό σας καὶ νὰ μὲ ἔχετε καὶ μένα ὡσὰν δοῦλον τῆς αὐθεντίας σας...».

1724 Μαΐου 3 ὁ ἴδιος γράφει διὰ ζάχαριν, διὰ πάφυλα, δάμματα καὶ παφυλόσυρμα, «ἔτσι καὶ διὰ τὰ ρεμπίνια τα μιγδαλοτὰ ἐγὼ ἔγραφα » νὰ ζυγιάζουν δύο μάτσα εἰς τὴν λίτρα, ὁμοίως καὶ διὰ τὰ βελόνια » νὰ ἀνίγεται νὰ μὴν εἶνε σκουριασμένα. καὶ γράφο τόσα λόγια τῆς » αὐθεντίας μὲ τὸ θάρρος τοῦ ἀγαπητοῦ κυρ Μπαλάνου καὶ αὐθεν- » τὸς τοῦ κυρ λάμπρου καὶ φροντίσατε νὰ φθασῇ ἐγκαίρως τὸ πρᾶγμα » εἰς τον καιρὸ τῆς Ἐλασσῶνας».

1724 Μαΐου 5 Ἡ Βασιλικὴ χήρα Τριανταφύλλου Γκίκα ἐξ Ἰωαννίνων ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς καὶ παρακαλεῖ νὰ πωλήσουν «τὰ 20 κολέτα κηρὶ» καὶ νὰ τῆς στείλουν τὸν λογαριασμὸν καὶ τὰ ἄσπρα τὸ ὀγρηγορότερον.

1724 Ἀπριλίου 14. ὁ Δημήτριος Ράπτης ἐξ Ἄρτης γράφει ὅτι ἔλαβεν ἐπιστολὴν των καὶ εἶδεν ὅτι τὸν ἰδικόν του Χρηστον Νίκον τὸν περιποιήθησαν καὶ τὸν συνέδραμον καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα τὸ ἔστειλαν εἰς χεῖρας Ν. Κομπίτζη εἰς Κέρκυραν καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ στείλουν ἀνὰ μίαν δωδεκάδα μαχαίρια, χουλιάρια καὶ πηρούνια «στάγγενα²⁾» τὰ ἴδια ποῦ ἔστειλεν ὁ Κερασάρης τοῦ υἱοῦ του Θεοχάρη καὶ τοῦ ἤρσαν καὶ ἄς ἐρωτήσουν τὸν λάμπρον Κερασάρη τί λογιῆς ἦτον ἵνα ἀγοράσουν τὰ ἴδια καὶ δι' αὐτόν.»

1724 Ἰουλίου 20. ὁ Ἄναστ. Φῶτος ἐξ Ἰωαννίνων ὁμιλεῖ διὰ 3 κῶλα πρινοκόκκι.

1724 Ἰουλίου 25. ὁ Πᾶνος Ἰωάννου Μόρος ἐξ Ἰωαννίνων γράφει διὰ τὰ Καπότα καὶ παρακαλεῖ τώρα ποῦ ἔρχεται τὸ φθινόπωρον νὰ φροντίσουν νὰ τὰ πωλήσουν.

1) = Νὰ ἀφαιρέσῃς, νὰ ἐκπέσῃς.

2) = Ἀπὸ κασσίτερον.

1727 Μαΐου 8 ὁ Μιχαὴλ Βασιλόπουλος Ἰωαννίτης, ἐν Μεσσήνῃ γράφει ὅτι ἡ φρεγάδα τοῦ Ἀποστόλου Μποσνάκη ἔπαθε ζημίαν «ἐστάθη > πρέζα¹ ἀπὸ τοὺς κουρσάρους Τριπολίνοὺς καὶ ὁ Θεὸς ἔγινε ἴλεος > καὶ τοὺς ἐλευθέρωσε· ἐδιαφενταρίστηκαν ὡσάν ραγιάδες τοῦ Τούρ- > κου. μολοντοῦτο τοῖς ἐστάθη πολὺ βοηθὸς ὁ πασιᾶς τῆς Τρίπολης > καὶ διὰ τὴν χάριν οὐοῦ τοὺς ἔκαμε τοὺς ἐπῆρε τὸ κατράνι οὐοῦ > εἶχαν καὶ τοὺς τὸ ἐπλήρωσε μὲ ρεάλια 2,2. τοὺς ἐξεγύμνωσον τοὺς > μαρινάρους² οἱ κουρσάροι καὶ ἔκαμαν τὸ ἀτεστάτο³ εἰς τὸν Κόν- > σολο⁴ τῆς ἐγκλητέρας καὶ τὸ πρεξενταρομε⁵ ἐδὸ εἰς τὸ Κονσολατο > δι μάρε⁶. Τῆς στέλνω καὶ κόπια⁷ ἴσως νὰ ἔχη σιγουρτὰ πιασμένη.

1724 Ἀπριλ. 20. ὁ Ἀναστ. Φῶτος ἐκ Παραμυθίας στέλλει β Σακκιά Πρι-
νοκόκι.

1724 Φεβρουαρ. 2. οἱ ἐξ Ἰωαννίνων ἔμποροι Γεσουλά Ματαθίας καὶ ἀδελ-
> φός του Σαμουήλ, στέλλουν δ κολέτα κηρὶ καὶ παραγγέλλουν: πά-
> φιλα, παφιλόσυρμα, ἀφραῖτο, διάργυρο, θελόνια, χτένια, χαρτὶ καὶ
> ζάχαρι εἰς κεφάλια μικρὰ λήτρεις 700 καὶ σιτοχρυσάφη ἄσπρο ψι-
> λὸ 30 λίτρεις καὶ ῥινιὰ στὸ χαρτὶ.»

1724 Ἰουλίου 23. ὁ Δημήτριος Μάντζιος ἐξ Ἀργυροκάστρου, ἀγγέλλει
παραλαβὴν τιμολογίου καὶ ὅτι διέλυσε τὴν ἐταιρείαν εἰρηνικῶς μὲ
Πάνον καὶ Μάνθον Μίλο καὶ ὅτι «ἡ τζέργεις οὐοῦ εἶνε ἀπούλητες
αὐτοῦ εἶνε τῆς συντροφιάς.»

1724 Ἀπριλίου 20 ὁ Λεόντος Διάσης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι θὰ «μι-
> σέψη διὰ τὸν Μωρηᾶ καὶ ὅτι ἐμίλησε καὶ μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ
> Κώστα Σάρρου καθὼς καὶ μὲ τὸν Γιάννην Χρήστου καὶ ἔμειναν
> σύμφωνοι.»

1724 Ἀπριλ. 29 ὁ Μπαλᾶνος Πάλης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει διὰ μετᾶξι κλπ.

1723 Ἰουλίου 28 ὁ Σταῦρος Ἀνδρέας—Ἰωάννινα γράφει «ἔμαθα ὅτι
> ἀριβάρισαν τὰ 2 Κῶλα Κηρὶ καὶ 1 Δ)μετάξι. στίς 12 Ἰουνίου
> ἔστειλα τοῦ Μεγαλογένη Τζεκίνια 40 ἀπὸ τὰ χαταγιὰ ποῦ εδοσα
> τοῦ Δημητρί Παπαῖωσήφ καὶ στίς 12 Ἰουλίου ἔστειλα πάλι τοῦ
> Μεγαλογένη τζεκ. 44 καὶ στίς 16 ἄλλα 55. ἀπὸ τὲς ἄλλες δύο ὁμο-
> λογῆς δὲν ἐπῆρα ἀκόμη. μόνον ἦρθε ενας Καμπίτζης νὰ χαλαση
> τὸ Βενετικο πρὸς 375 καὶ τὰ μαντζιάρικα⁸ πρὸς 360⁹. Τὰ τουρα-
> λια πρὸς 315. Τὰ δουκάτα 137 καὶ συντζιφίλια πρὸς 330 καὶ δὲν

1) = Συνελήφθη. 2) = Ναύτας. 3) = Πιστοποιητικόν. 4) = Πρόξενον. 5) = Πα-
ρουσιάζομεν. 6) = Ὑπατεία ἐπὶ τῆς θαλάσσης (ἢ λιμεναρχεῖον ὡς λέγομεν σήμερον)
Ἡ Μεσσήνη ἦτο τότε εἰς χεῖρας τῶν Ἑνετῶν 7) = Ἀντίγραφον. 8) = Οὐγγρικά, τὰ
ἀλλαχοῦ ὀνομαζόμενα «οὐγγαρα». 9) Πρόκειται περὶ ἄσπρων.

- » ἡξεύρω τί μελλεῖ να γίνῃ οπου δὲν τὰ δίδουν ὁ κόσμος.» ὁ βοηθός της Σταύρος Ανδρέας.
- 1725 7)βρίου 11. ὁ Λάμπρος Πάλης στέλλει ἐπιστολὴν διὰ διάφορα ἐμ)τα.
- 1725 7)βρίου 11 οἱ Παναγιώτης καὶ Μάνθος Μίλιος ἐξ Ἀργυροκάστρου στέλλουν ἐμπορικὴν ἐπιστολὴν.
- 1724 Μαΐου 4. ὁ Γεσουλᾶ Ματαθίας ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι ἔλαβε μὲ Μπαλαῶν υἱὸν λάμπρου Πάλλη «ῥοκέλια 2 χρυσάφι φῖνο οὐγγίαις 10»
- 1724 Ἀπριλ. 17. ὁ Χρῖστος Νικολάου ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: ὅτι ὁ λάμπρος Στράτης «ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔγινε κληρονομος καὶ συνβοηθός του
» Ρίζου Ἰωάννου μου γράφει μεγάλους φοβερισμοὺς τόσον εἰς τὰ
» μέρτζα ποῦ μου ἔστιλεν ὁ Ρίζος νὰ παραδωσω τοῦ Θεμελῆ νὰ τὰ
» πουλήσῃ καὶ σὲ κάτι ἄλλα...»
- 1724 Ἰουνίου 6. ὁ Μπαλαῶνος Πάλλησ—Ἰωάννινα. στέλλει 80 τζεκίνια καὶ δίδει εἶδησιν διὰ τιμὰς μετᾶξης κλπ.
1727. Φεβρουαρ. 5 Ματαθίας Ναχαμάν—Ἰωάννινα: ὁμιλεῖ διὰ πρινοκόκκια ποῦ μένουσ ἀπώλητα καὶ διὰ τὰ ροῦχα ποῦ τοῦ ἔστειλαν μέσον τοῦ Ἰ. Βωβοῦ Κερκύρας. Ἄν δὲν εὑρεθοῦν ροῦχα, νὰ δώσουν τὰ «πρινοκόκκια διὰ τόσα ἀτλάζια καὶ νὰ κάμουν τὴν σιγουρτά...»
- 1727 Μαρτίου 2. ὁ Κωνστ. Θεοδόσης ἐξ Ἰωαννίνων τοὺς παρακαλεῖ νὰ «κάμουν σὲ ὅτι μόνον νὰ ξεντριγάρουν τὰ πρινοκόκκια, διατὶ ἄλλοι ποῦ ἔστειλαν ἀχαμνότερα ἔλαβαν καὶ τὰ ροῦχα...»
- 1727 Ἀπριλ. 1. ὁ Ἄγγελος Φοσκάρδος ἐκ Ζακύνθου στέλλει φορτωτικὴν διὰ 2 Κῶλα Μειᾶξης ποῦ ἐφόρτωσε διὰ λογαριασμὸν Κωνστ. Σάρρου ὁ ὁποῖος «ἐμίσεψε διὰ τὸ Ζητοῦνι καὶ πηγαίνει εἰς λάρισσαν.»
- 1727 Φεβρ. 17 οἱ Γεώργιος Πετρουτζόπουλος καὶ Ἰω. Λεονάρδου ἐκ Βοστίτσας γράφουν «ακούοντας πολλοὺς πραμματευτάδες εὐχαριστιμένους
» ἀπὸ εσας καὶ ἀπὸ παρακλήνησι τοῦ Κωνστ. Σάρρου στελλομαι καὶ
» μεῖς πραμμάτειες εἰς χήρας σας...»
- 1727 Ν)βρίου 11. ὁ Κωνσταντῖνος Θεοδοσίου—Ἰωάννινα γράφει ὅτι ἀπὸ τὰ δύο Δ. ροῦχα ποῦ τοῦ ἔστειλαν «τὸ ἓνα τὸ ἐπῆραν οἱ Κουρσαῖροι
» ἦταν ὁκ 75 νέτο ἤγουν Δουκάτα 300 καὶ νὰ κάμιτε τὰ χρηαζού-
» μενα διὰ τὴν σιγουρτά καὶ τὰ ἐπίληπα πυρνοκόκκια νὰ καμητε
» καλὸ παζάρι μὲ καλὰ ροῦχα σορτιμέντο², σάγια, σοτοσκαρλάτο³
» καὶ σαγιετίνες καὶ μερικὰ ὀρδηνάρια μενεβίσια καὶ ινκαρνάδα καὶ
» βινάδα... θὰ σᾶς μιλήσῃ δι' αὐτὰ καὶ ὁ Γεώργιος Ρακιτζῆς ποῦ

1) = Τρόπον. 2) = Ἀνάμικτα. 3) = Ὑπόξανθον.

- » θὰ φέρει τὴν παρούσα.»
- 1727 Δ)βρίου 2 ὁ Χρῖστος Νικολάου Ἰωάννινα γράφει ὅτι ἔστειλεν τοῦ Κομπιτζη εἰς Κορυφῶς ἕνα «φαγότο μετὰξι πολλὰ ὄμορφο ὄκ. 43 διὰ νὰ τὸ φορτώσῃ σιγουράδο καὶ τὸ ἔκαμα μαζὺ μὲ τὸν Γεώργι Σφέτσο καὶ Ζώτου λαμπανιτζιότη διαλεγμένο καὶ νὰ κρατίσιτε ὅτι σας χρυσὸ εἰς λαγαριασμὸ καὶ τὸ ρέστο νὰ τὸ στήλιτε τόσα ραματα καὶ χαρτί.»
- 1727 Ἰανουαρ. 26. ὁ Νικόλαος Πλακᾶς ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι δὲν ἔστειλεν ἔως τώρα πράγμα γιατί δὲν εὔρε μετὰξια καὶ ἔχει ἐλπίδας νὰ εὔρη εἰς τὸ Ζητοῦνι.
- 1727 Ἰανουαρ. 12. ὁ Ἰωαννίτης Ἰωάννης Χρῖστος γράφει ἐκ Κορώνης ὅτι ἐφόρτωσε τὸ λάδι καὶ Βαλανίδι, ὀλόκληρον τὸ φορτίον.
- 1727 Φεβρουαρ. 2. ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει ἐκ Πατρῶν εἰς τὸ Κατάστημα δίδων διαφόρους πληροφορίας περὶ τῶν ἀνταποκριτῶν καὶ πελατῶν των.
- 1727 Μαρτίου 1. ὁ Χριστόδουλος Κωνσταντᾶς ἐξ Ἰωαννίνων διαβιβάζει ἐπιστολὴν τοῦ Κωνστ. Σάρρου ἀπὸ τὸ Ζητοῦνι καὶ ἐλπίζει νὰ ἐφθάσεν οὗτος εἰς Λάρισσαν.
- 1727 Μαρτίου 11. ὁ Νικόλαος Πλακᾶς Ἰωάννινα ὅτι ἔλαβε «γραφὴν των» καὶ μία κασέλα φέσια καὶ μετρητὰ διὰ λ)σμὸν Χαῖμ Κοὲν καὶ ἔχει «τὴν ἔγνοια νὰ στείλῃ κηρὶ καὶ νῆμα διὰ τὸ χρέος του.»
- 1727 Μαρτίου 10 ὁ Γεώργιος Θάνου Ἰωάννινα: εἰς τὰς 7 τοῦ παρόντος εὔρεν εἰς Ἰωάννινα γραφὴν μας 28 Ἰανουαρ. καὶ δὲν «ὀρδίναςε σιγουρά». διότι εἶχεν ἀποφασίσει ὡς ἔγραψεν ἐκ Θεσ)νίκης νὰ κλείσῃ τὸν λ)σμὸν του καὶ τώρα «συντροφεύει μία γραφὴ διὰ τὸ λιθόρνο εἰς τὸν Ἰωσήφ Βελεριέλ μὲ μία «ντὲ κάρικο»¹ διὰ πρᾶγμα ποῦ του στέλλει.... καὶ χαιρετᾷ τὸν Ἀναστ. Ρακιτζῆ.
- 1727 Φεβρ. 2. ὁ Κωνσταντῖνος Θεοδοσίου καὶ Ρεμοὶ Ματαθία ἐξ Ἰωαννίνων, παρακαλοῦν νὰ πωληθῇ ἐγκαίρως τὸ Πρινοκόκι των πρὶν ἔλθῃ τὸ καινοῦργιο καὶ ζημιωθοῦν χειρότερα.
- 1727 Ἀπριλ. 14. ὁ Σάρρος Κωνστ. γράφει ἐκ Πατρῶν διὰ λάδι καὶ Βαλανίδι.
- » Μαρτίου 7 ὁ ἴδιος γράφει ἐκ Λαρίσσης δι' ἐμπορικὰ ζητήματα.
 - » Ἰανουαρ. 22 ὁ Λάμπρος Πάλλης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι δὲν ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν πώλησιν τοῦ νήματος πρὸς 12 διότι τῶν ἄλλων ἐπωλήθησαν πρὸς 15 καὶ 16. ἐλπίζει νὰ ἐπωλήθησαν τὰ

1) =Φορτωτικὴν.

Σακκιά. Δι' ὅσα μένει υπόλοιπον χρεωστικόν, θὰ τὰ κανονίσῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ υἱοῦ του Μπαλάνου ἀπὸ «Καζακιά» μὲ κηρὶ ἀπὸ «Μπογδανιά».

1727 Μαΐου 3 ὁ Νικόλαος Πλακάς ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «Ὁ Χαῖμ Κοὲν δὲν ἔστειλε τὰ τρεκίνια νὰ πάρῃ τὴν Κασέλλα· ἔγραψε τοῦ Ζώτου Χαραμῆ νὰ τὰ δώσῃ ἀλλὰ ἀκόμη δὲν τὰ ἔδωσε καὶ νὰ κάμωμεν ὅτι ἤμπορῆσωμεν νὰ τὸν ξεντριγάρωμεν διατὶ φοβερίζει στὸν Μωρέα καὶ αὐτοῦ καὶ νὰ ἰδοῦμε νὰ «ρεκουπεράρωμε»¹ τίποτε ἀπὸ τὸν «φαλλίδο». Δὲν ἔστειλε μετὰξὶ διότι ἀκούει πῶς τὰ «παζάρια εἶνε ξεπεσμένα» καὶ θέλει στείλῃ 4 κῶλα κηρὶ εἰς Κορφοῦς καὶ ὕστερα θὰ στείλῃ καὶ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους του. Δὲν τὸ στέλλει τῶρα διότι «ἐπέργα ἕνας μπασῶς μὲ ἀσκέρι καὶ ἴτον ἀνακατόματα.»

1727 Μαΐου 28. ὁ φορτωτὴς Νικόλαος Κομπίτης—Κέρκυρα, γράφει ὅτι εἰς τὸ λαζαρέτο εὐρίσκονται 4 Κῶλα Κηρὶ τοῦ Νικολάου Πλακά καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὀλίγο πρᾶγμα, τὰ καράβια ἀπὸ Σμύρνην δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ πάρουν.

1727 Ἰουνίου 16. ὁ Κωνστ. Θεοδοσίου—Ἰωάννινα γράφει ὅτι ἔλαβε τὰς δύο Κασέλες μὲ μεταξωτὰ καὶ παραπονεῖται διότι ἀπὸ 6 μηνῶν δὲν λαμβάνει ἐπιστολάς των.

1727 Αὐγούστου 5. ὁ Σταῦρος Δῆμος ἐκ Βιέννης γράφει: «εἶχα λαβεὶ γραφὴν ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ μου κυρ ἀναστάση καὶ εχαρῖκα ἀκούοντας τὴν ἡγίαν σας. παρακαλο νὰ ἐξετασίτε ἀν ἰνε καλὸς γιαντρὸς νὰ μὲ γιαντρεύσι εἰς τὸ φῶς μου. ὁ ἀγιὸς κυρ Παρθένιος εἶχε γράψῃ διὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ κ. Ν. Καραγιάννη διὰ κάπια μηνέα καὶ νὰ εχο ἰδισιν...».

1727 Ἰουλίου 27. ὁ Γεσουλά Ματαθίας ἐξ Ἰωαννίνων γράφει: «τὸ πυρνοκοκι ἔδῶ τρέχει πρὸς ἄ. 300* τὴν οκὰ χλορό. Ἦχα κατανοῦ νὰ παω ἀπο ελασωνα κι Βολο νὰ κυμο δυο—τρια φορτοματα μεταξη αλα δὲν ἰξεβρα τα πρετζα⁴. Νὰ μου καμιτε τες 100 ουγγιες φαλτσο⁵

1) Νὰ ἀναλάβωμεν, νὰ διασώσωμεν.

2) Τὸν χρεωκόπον.

3) Κατὰ τὸν φίλον κ. Γεώργ. Πολυχρονιάδην τὸ ἄσπρο=τὸ τρίτον τοῦ παρᾶ καὶ τὸ 1)120 τοῦ γροσίου ἦτοι 120 ἄσπρα=1 γρόσιον. Τὰ 300 ἄσπρα ποὺ ἐτιμᾶτο τὸ πρινοκόκκι=2 1)2 γρόσια. Ἐκ περραιτέρω δημοσιευομένης ἐπιστολῆς (1727 αὐγ. 9) μανθάνομεν ὅτι τὸ ἄσπρο ὑποδιηγρεῖτο εἰς τρία «ρούπια». Περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἄσπρων ὡς πρὸς τὰ Ἑνετικά νομίσματα δρᾶ ΚΑ' Κεφάλαιον.

4)=Τιμάς.

5) Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ falso=ψεύτικο (χρυσάφι), ἡ ὄνομασία του ἐν Ἰωαννίνοις παρέμεινε καὶ σήμερον ἢ αὐτή.

ὄπου ορδινιασα και ουγγιες 20 κιτηνη φαλτσο και ενα κουτη αφρατο και 20 ματσα ψευτομαργαριταγια απο ραμμα και σιδιροσυρμα περλα¹ ματσα 40. και ρεσμια 12 χαρτι μποτζας.²

1727 Ἰουλίου 52. ὁ Χριστόδουλος Κωνσταντῆς Ἰωάννινα γράφει ὅτι με τὸν κύρ Γεώργι Θανο εγραψε τὰ χρειαζούμενα και παρακαλεῖ τώρα νὰ τὸν βοηθήσωμεν τόσο μᾶλλον τώρα ποῦ ἔχασε τὸν ἀδελφόν του...»

1727 Αὐγούστου 7. οἱ ἐν Κερκύρα παραληπται Κωνσταντῆνος Μήλιας και ἀδελφός συντροφεύουν γραφὴν τοῦ Κωνστ. Θεοδοσίου και παρακαλοῦν νὰ ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν των Ἱεροδιάκονον³ ὁποῦ εἶναι ἐδῶ ἕνα σπουδάση τὰς λατινικὰς Ἐπιστήμας.»

1727 Ἰουνίου 6. ὁ Κωνστ. Σάρρος γράφει ἐξ Ἀρκαδίας διὰ μετᾶξια, λάδια και ἄ. και λέγει ὅτι ἐπῆγεν εἰς Καλαμάταν και Κορώνην και προσεχῶς θὰ γράψῃ εἰς πλάτος...»

1727 Αὐγούστου 1 ὁ Δημήτριος Μάντζος ἐκ Δελβίνου γράφει ὅτι ἔλαβε τιμολόγιον διὰ τὰ ροῦχα ὁποῦ τοῦ «ἐμπαρατάραμε» με τὸ πρινοκόκκι του και εὐθὺς ἐκίνησε διὰ τοὺς Κορφοὺς. Και διὰ ταῖς τζέργιες νὰ γίνῃ ἡμπαράτο⁴ με ροῦχα ἢ εἰς μετρητά.»

» 26 Ἰουλίου. ὁ Ματαθίας Ναχαμὰν ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι ἔλαβε γραφὴν μᾶς 11 Ἰουλίου με τιμολόγιον ἀπὸ ροῦχα δέματα 4 και ἄλλο τιμολόγιον με τράδηγμα τζεκίνια 100 εἰς Λεονάρδον Βωβόν. Εἶναι εὐχαριστημένος διὰ τὰς τιμὰς ποῦ τοῦ ἐκάμαμε και νὰ τοῦ ἀγοράσωμεν και «σάγια μορικη και ἄν τύχη ἢ λουτρινα φῖνα Βιναδα Βενέτικη να πάρωμε μιὰ πέτζα⁵ ἄλικη και κανενα σοτοβινάδο ποῦ νὰ μὴν τραβίζεται...»

» Αὐγούστου 9. ὁ Ματαθίας Ναχαμὰν ἐξ Ἰωαννίνων πληροφορεῖ ὅτι τὰ μετᾶξια τὰ ἐπῆραν οἱ Γιαννιώτες πρὸς ἄσπρα 5 και ρούπια τρία γερά, ὁποῦ γίνονται ἐξ σωστά. Τὰ πρινοκόκκια και αὐτὰ τὰ ἔκαμαν ἀκριβά, και δὲν ἡμπορεῖ νὰ καταλάβῃ διατι ἐκεῖ αὐξάνουν τὰ παζάρια και στὴ Βενετία ξεπέφτουν...» Εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιστολὴν γράφει και ὁ Κωνστ. Θεοδοσίου ἐπιβεβαιῶν τὰ ἄνω και δίδει παραγγελίαν διὰ ροῦχα και ἀγγέλλει ὅτι ὁ Ρακιτζῆς «ἐμίσεψε με τὸ καρβάνι διὰ τὴν ἀλασόνα με ὄλον τὸ πρᾶγμα του και ἔγραψε δι' ἀδελφόν του πολλὰ νὰ εἰρηνέψουν». Τὰ μετᾶξια τὰ ἐπῆραν εἰς τὸν Βόλον πρὸς

1) =Μαργαριτάρι. 2) χαρτί διὰ τυπογραφικὰ δοκίμια, κατωτέρας δηλονότι ποιότητος. 3) Ὁ Ἱεροδιάκονος Μήλιας ὑπηρέτησεν ὡς ἐφημέριος και διδάσκαλος ἐν Βενετία, προαχθεὶς εἰς Ἀρχιμανδρίτην, ἐχρημάτισε δέ, ὡς ἐν τῇ Βιογραφίᾳ τῶν Γλυκέων ἀναφέρομεν, και διορθωτῆς εἰς τὴν τυπογραφίαν των. 4) =Ἀνταλλαγή. 5) =Κομμάτι.

- ἄσπρα 6 1)2 τὸ σγάρδη καὶ τὴν ὁρὰ οἱ Χιῶτες τὰ ἐπῆραν πρὸς 7». Αὐγούστου 30. Σιλίβεργος Ἰωάννης γράφει ἐκ Κερκύρας ὅτι ἔλαβε τὰ 6 κιβώτια ἐμ)μάτων διὰ λησμον Ρακιτζῆ καὶ τοῦ τὰ ἔστειλε καὶ ἔλαβε τὴν γραφὴν τοῦ ἰδίου 12 αὐγ. ἀπὸ Λάρισσαν καὶ τοῦ γράφει «πῶς ἔγινε ἀχαμνῆ ἢ αλασσόνα¹ καὶ ἡ μονέδαις ἀνεβασμέναις» καὶ ὅτι ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ «ἄδειασε καὶ τὸ Κουτὶ μὲ τὸ διάρ-»
 » γυρο καὶ τὸ ἔβαλε σὲ μία τζίτζα γιατί εἶχε σπάσει ἡ φούσκα.»
- 1727 Αὐγούστ. 8 ὁ Ἀναστάσιος Ρακιτζῆς γράφει ἐκ Λαρίσσης ὅτι ὁ Χρηστός ἀδελφός του ἐπῆγεν εἰς Βῶλον νὰ κάμη τρία φορτία μετὰξί καὶ ὅτι τὸ «μαλλὶ ἔτρεχε ἐκεῖ 17 1)2 τὸ σαλονικιὸ καὶ 15 1)2 τὰ ἄλλα.
- 1727 Ἰουλίου 14 ὁ Νικόλαος Πλακᾶς ἐξ Ἰωαννίνων παραπονεῖται διὰ τὸν Κοῦν ὅτι ἐπῆρε τὴν Κασέλλαν χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὰ 35 τζεκίνια καὶ ὅτι θὰ πάγῃ εἰς τὴν Λάρισσαν ὅπου εὑρίσκεται καὶ ὁ κύρ ἀναστάσιος Μαρούτζης, νὰ κάμη καμμὶὰ δουλειά.
- 1727 Ἰουλίου 23 ὁ Λάμπρος Πάλλης ἐξ Ἰωαννίνων γράφει ὅτι ἔλαβε τὸν λογαριασμὸν ἀπὸ κύρ Κωνστ. Θεοδόσιον καὶ ἂν εἶχε νὰ πληρώσῃ θὰ τὰ εἶχε σταλμένα. Ἔμεινε ζημιωμένος σὲ 6 χρόνους 7000 Ρεάλια καὶ θέλει νὰ τοῦ ἀφαιρέσωμεν τὰ κάμπια καὶ νὰ πληρώσῃ, σὲ 10 μῆνας...»
- 1727 Ὀκτωβρ. 6. ὁ Γεσουλᾶ Ματαθίας ἐξ Ἰωαννίνων στέλλει εἰς Κορυφὸς τοῦ Κομπίτζη μετὰξί σγαρδὶ 2 Κῶλα καὶ παραγγέλλει: πέρες, χρυσάφι φάλτσο καὶ ἕνα σιντόνι καὶ νὰ τοῦ συμμάσωμεν καὶ τὰ σακκιά του καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ἔχει λίγη πραγματεία ἐφέτος...»
- 1727 Ἰουνίου 17. ὁ Ἀναστάσιος Ρακιτζῆς ἐκ Βιέννης ὅτι «ἔλαβε τὴν γραφὴν μας καὶ εἶδε πῶς ὁ ἀδελφός του δὲν ἔδωσε τὴν εἶδησιν τῆς παραλαβῆς τοῦ πράγματος καὶ διὰ τὰ ἄλλα ὅπου γράφει νὰ τὸν συμπαθήσωμεν, εἰξεύροντας τί ἄνθρωπος εἶναι. Ἦυρε ἐκεῖ τῆς δουλειᾶς ἀνακατωμένες καὶ ὁ ἐξάδελφός του τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν τρεῖς ἡμέρες καὶ ὕστερα τὸν ἔβγαλε καὶ διὰ τὰ ἔξοδα καὶ τὰς κρίσεις δὲ περισσεύουν οὔτε 1800 φιορίνια καὶ τὴν ἔπεσαν καὶ οἱ δύο εἰς τοὺς Προντζιπάδες τῆς Βλαχιάς καὶ τὴν δευτέραν – τρίτην πέρνει τέλος ἡ δουλειὰ καὶ τὴν ἄλλην δευτέραν κινᾷ γιὰ ἐδὸ (Βενετιαν) μὲ τὸν Χατζῆ Αδάμ...»
- 1727 Ἰουνίου 24. ὁ ἴδιος ἐκ Βιέννης: τὴν Τετάρτην εἶχε νὰ «μισέψη» μὲ

1) Ἡ ἐμποροπανήγυρις δηλαδὴ.
 ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΑ' (1986)

τὸν Χατζῆ ἀδάμ, ἀποφάσισαν καὶ οἱ Πριτζιπάδες τῆς Βλαχιάς νὰ δώσῃ τοῦ ἀδελφοῦ του φλωρίνια 4462 καὶ νὰ τοῦ χαρίσῃ τὰ ἔξοδα καὶ αὐτὸς ἔδωκε 3500 καὶ ἔτσι δὲν ἔκαμαν τίποτε. Σήμερον ἔδοσεν ἡ κρίσις τοῦ Σταύρου τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ χέρι του διὰ νὰ βάλῃ ἄνθρωπον νὰ τὸ πωλήσῃ καὶ ἐχώρισε ὡς 412 φλ. πρᾶγμα νὰ τὸ στείλῃ εἰς τὴν Δόλιανην. ὁ ἀδελφός του εἶναι ἄρρωστος... »

Σταύρος Δημος Ρακιτζῆς ἐκ Βιέννης γράφει τῆ 20 ὀκτωβρ. 1727. «ὅτι ἔκλεισαν τὸ λαζαρέτο καὶ δὲν ἀφήνουν νὰ περάσῃ πρᾶγμα μόνον ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο ἀνέβη ἡ τιμή. Μετὰ 15 ἡμέρας θέλει βγῆ τὸ πρᾶγμα ποῦ ἔχει ἡ κρίσις εἰς φύλαξιν καὶ εἶναι ὡς 3800 φλωρίνια καὶ ἡ κρίσις ἀπεφάσισε νὰ τοῦ δώσῃ ὁ Παρασκοβίτζης τὸ ὄλον φλ. 5800. ὁ ἐξάδελφός του ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόλιν μὲ κάποιον Τζοχανδάρην τοῦ Βεζύρη. Δὲν εὐγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι του «ὄντας ὑστερημένος ἀπὸ τὸ φῶς του» ὅταν ἐμίσειεν ὁ Ἀναστάσις ἀδελφός του διὰ Βενετίαν ἔταξε τοῦ Θωμάζου ὁποῦ παραστέκει εἰς ταῖς δουλειάς του νὰ τοῦ στείλῃ μεταξωτὸ μάβρο καὶ κατφὲ καὶ ἂν ἔχωμεν νὰ τὸ στείλωμεν νὰ βάλωμεν καὶ 20—30 χάπια ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ κατασκευάζει ἔμπειρος ἰατρὸς ἐδῶ. (εἰς Βενετίαν).

Χριστόδουλος Κωνσταντιάς—Ἰωάννινα γράφει τῆ 24 7)βρίου 1727.... «ὁ Λάμπρος Πάλης ἀπήντησεν εἰς τὸν κύρ Κωνσταντῖνον Θεοδοσίου ὅτι χρεωστῆ εἰς τοὺς Τούρκους 3000 ἄσπρα καὶ ζητεῖ ἀναβολὴν πληρωμῆς τοῦ χρέους του ἕως τὰ Χριστούγεννα, ὅτι ὁ υἱός του Μπαλᾶνος¹ εὐρίσκεται εἰς Ἄρταν «μὲ τὸν Κόνσολα Φραντζέζο» καὶ ἀπὸ αὐτοῦ κυβερνοῦνταν καὶ ἔχουν καὶ πρᾶγμα ἔσταλμένον εἰς χεῖρας τῶν «Μαρουτζάδων» ἀλλὰ εἰς ἄλλο ὄνομα μπερδευμένο, ἦγουν 2 Κῶλα Πρινοκόκκι.»

Μίχος Δίμος Ἰωαννίτης ἐν Ζακύνθῳ γράφει τῆ 5 Ὀκτωβρ. 1727. ὅτι ἦλθαν «Φραντζέζι» διὰ τὰ μετάξια.

Φῶτος Νίκος—Ἰωάννινα 18 ὀκτωβρίου 1727 ὅτι ἔστειλεν εἰς Κορφοῦς τοῦ Σαλίβεργου Ἰωάννη 4 Κῶλα Πρινοκόκκι νὰ τὰ φορτώσῃ διὰ Βενετίαν. Τὸ Πρινοκόκκι, «εἶναι καλὸ καὶ νὰ τὸ κράξῃτε Ἀρτινός». Τώρα αὐτὸς ἦλθε ἀπὸ τὴν Ἄρταν καὶ κατοικεῖ εἰς Ἰωάννινα. Εἰς

1) Τὸν ἀνέυρομεν βραδύτερον (1762) ὑπογράφοντα εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Κοινότητος ὡς «ὑποβικάριος». Ἀπὸ τὴν φράσιν τῆς ἐπιστολῆς «μὲ τὸν Κόνσολα Φραντζέζο» εἰκάζομεν ὅτι ἦτο συνοδὸς τοῦ Προξένου ἢ γραφεὺς καὶ ἀμφιβάλλομεν ἂν τὸ ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Κ. Σούλη ὑποστηρικθὲν ἐν τῇ διαλέξει περὶ οἰκογενείας Πάλλη, ὅτι ὁ Μπαλᾶνος αὐτός ἦτο Πρόξενος τῆς Γαλλίας, ἔχει βάσιν τινὰ ἀληθείας.